

[Finansministeren.]

med noget over 250 Tjenestemandstillinger, som altsaa bliver Avancementsstillinger for Assisterenter.

De samme Avancementsvanskeligheder fandtes, som jeg nævnte det for et Øjeblik siden, indenfor Funktionærklasserne i de store Etater. Der er Tale om Avancement af Portører til Overportører og de andre Grupper, som svarer dertil, og der er Tale om Avancement videre af Overportører til andre Stillinger. Det vil praktisk talt sige, at det drejer sig om Avancement fra 16de op til 13de Lønningsklasse for de vedkommende Tjenestemænd. Ogsaa her er der ved Forøgelse af Avancementsstillingerne skabt betydeligt forbedrede Forhold. Jeg har ikke alle Tallene og kunde naturligvis heller ikke give alle Tallene her, men jeg har rent stikprøvmæssigt ladet undersøge, hvorledes det paa enkelte Punkter vil komme til at ligge indenfor Statsbanernes Styrelse, og saa vidt jeg kan se, vil der alene for Statsbanernes Vedkommende i 15de Lønningsklasse — det vil sige i 1ste Oprykningssklasse — blive op mod 350 nye Stillinger. Jeg nævner det kun som Eksempel, idet jeg kan nøjes med at udtale i Almindelighed, at man for disse to Hovedgruppers Vedkommende, Sølvsnorenes og Guldsnorenes, har søgt at skabe bedre Avancementsforhold, og at Lovforslaget altsaa gaar ud paa at skabe væsentlig bedre Avancementsforhold end de nuværende.

Af andre Ændringer, som foreslaas for at skabe bedre Avancementsforhold, skal jeg nævne et Par specielle. Det foreslaas, at der indenfor Centraladministrationen oprettes en Løngruppe, hvori Tjenestemændene faar Betegnelsen Kontorfuldmægtige. Det er hermed Hensigten at skabe nogle Avancementsstillinger for de særlig dygtige Kontorassistenter, som kan overtage mere kvalificeret Arbejde. Endvidere foreslaas det i Kommissionens Indstilling og ogsaa i nærværende Lovforslag, at der oprettes Stillinger, hvis Indehavere skal kaldes Ekspeditionsekretærer, og som skal ligge mellem de nuværende Fuldmægtigstillinger og Kontorchefsstillingerne. Det er ikke noget økonomisk betydeligt, det her drejer sig om for Staten, og det er vist rigtigt, at der i mange Tilfælde trænges til et Avancement paa dette Omraade; men jeg vil dog gerne sige, at jeg personlig ikke er helt sikker paa, at det administrativt set er nogen heldig Ordning, her er foreslaaet.

Jeg har nu redegjort for de Hovedlinier, man har fulgt med Hensyn til at forbedre Avancementsforholdene for Tjenestemændene.

Jeg skal nu omtale de Forandringer, der foreslaas med Hensyn til selve Lønsatsernes Højde. Kommissionen har som Hovedregel fulgt det Princip, at man ikke forhøjede Begyndelseslønnen, men Slutlønnen for Tjenestemændene, derved at man forøgede Alderstillægenes Antal. Jeg maa sige, at som Helhed forekommer det mig at være et sundt og godt Princip. Man kan naturligvis have forskellige Meninger om dets Virkninger i de enkelte Tilfælde, men som Helhed forekommer det mig, at socialt, samfundsmæssigt set maa man ønske, at de noget ældre Tjenestemænd faar en noget højere Løn end de ganske unge. Jeg kan i alt Fald for mit Vedkommende aldrig se bort fra, at man maa se socialt paa Lønforhold og spørge: Hvorledes er Behovet for Tjenestemændene? Og i saa Henseende er jeg klar over, at saaledes som hele vort Samfund og Familieliv er indrettet, er Behovet større for Tjenestemænd, naar de har været i Tjenesten en Aarrække, fordi der kommer Forsørgerbyrder og andre Behov til, som normalt ikke findes i tidligere Aar. Jeg vil derfor gerne udtale, at jeg anser det for et godt Hovedprincip, der er fulgt, at man saa vidt muligt har lagt de Forhøjelser af Lønningerne, man kunde fremskaffe under den Økonomi, der var, som Alderstillæg, saaledes at de kommer de Tjenestemænd til gode, der er noget op i Alderen, ikke fordi de maaske er bedre Tjenestemænd — skønt det er de maaske ogsaa, fordi de har lært meget i deres Tjenestetid —, men af sociale Hensyn, fordi deres Behov er større, og det er en Opgave, Staten ikke kan skyde fra sig, at fordele sine Lønninger saaledes, at de socialøkonomisk kommer til at virke saa godt som muligt.

Hvad de enkelte Lønklassers Ændringer angaar, kan jeg naturligvis kun nævne enkelte. Men inden jeg gaar over til at nævne disse, vil jeg gøre den Bemærkning, at Kommissionens Forslag begrænser Antallet af Lønningsgrupper betydeligt. I den nugældende Lønningslov findes 137 forskellige Løngrupper. Dette Antal reduceres nu til 76, det vil sige, at der sker en Simplificering af Lønningslovens Bestemmelser, som vil gøre den lettere at arbejde med i Fremtiden. Jeg skal nævne nogle af de Lønforandringer, som foreslaas. Jeg tager en Gruppe som Kontorister. Deres Begyndelsesløn foreslaas forøget fra 1 320 Kr. til 1 500 Kr., men dette maa ses i Belysning af, at de i Fremtiden ikke kan blive ansat som Kontorister før opnaaet 24 Aars Alder. Hidtil har vist Normen været 20 Aars Alder. Ogsaa denne Lønforhøjelse finder altsaa sin